Rola doradztwa finansowego na rynku usług finansowych

Spis treści

Wstęp

Rozdział I. Istota i rozwój doradztwa finansowego na świecie
1.1. Pojęcie i geneza instytucji doradcy finansowego
1.2. Rynek doradztwa finansowego w Europie i w Polsce
1.3. Zawód doradcy finansowego

Rozdział II. Funkcjonowanie rynku usług finansowych
2.1. Podmioty rynku usług finansowych
2.2. Produkty i usługi finansowe
2.3. Regulacje prawne i legislacyjne dotyczące rynku finansowego

Rozdział III. Rola doradztwa finansowego na rynku usług finansowych
3.1. Zakres usług świadczonych przez doradców finansowych
3.2. Wpływ doradztwa finansowego na decyzje klientów
3.3. Znaczenie doradztwa finansowego w budowaniu zaufania na rynku usług finansowych

Rozdział IV. Analiza współczesnego rynku doradztwa finansowego
4.1. Dynamiczny rozwój doradztwa finansowego
4.2. Wyzwania i problemy branży doradztwa finansowego
4.3. Przyszłość doradztwa finansowego na rynku usług finansowych

Zakończenie
Bibliografia
Spis tabel i rysunków

Wstęp

Podstawą zmian w strukturach lokalnych i regionalnych rynków finansowych były przemiany zachodzące na światowych rynkach finansowych. Polski rynek

finansowy uznawany jest za stosunkowo młody, chociaż w aspekcie historycznym nasz kraj stał się *spiritus* movens[1] w zakresie wdrażania niektórych produktów i usług finansowych.

Rozwój polskiego rynku finansowego w ostatnim dwudziestoleciu nabrał bardzo dużego przyspieszenia. Tempo przemian, jakiego jesteśmy świadkami po 1989 r., nie byłoby możliwe bez odpowiedniego podłoża prawno-legislacyjnego. Działalność każdej instytucji rynku finansowego regulowana jest przepisami prawa. Stąd też zasady ich funkcjonowania powinny być jasne i przejrzyste, nie tylko dla osób zawodowo zajmujących się finansami, ale także dla szerokiego kręgu klientów, obecnych i potencjalnych, bez których te podmioty nie mogłyby funkcjonować.

Instytucje rynku finansowego to podmioty specjalizujące się w przyjmowaniu na siebie zobowiązań finansowych oraz nabywaniu takich zobowiązań od innych podmiotów. Ich podstawowym przedmiotem działalności jest utrzymywanie instrumentów finansowych oraz dokonywanie transakcji tymi instrumentami. Wszystkie instytucje rynku finansowego są silnymi ogniwami łańcucha gospodarczego, którego wytrzymałość niejednokrotnie była sprawdzana. W obowiązującej klasyfikacji statystycznej instytucji finansowych w skład sektora finansowego wchodzą monetarne i niemonetarne instytucje finansowe. Monetarne instytucje finansowe definiowane są jako instytucje finansowe, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów i bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż monetarne instytucje finansowe oraz udzielaniu kredytów i inwestowaniu w papiery wartościowe na własny rachunek. Do sektora tego zalicza się: banki (w tym Narodowy Bank Polski, jako bank centralny), spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz fundusze rynku pieniężnego. W grupie niemonetarnych instytucji finansowych mieszczą się pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, czyli te instytucje finansowe, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty i substytuty depozytów w jednostkach instytucjonalnych innych niż monetarne instytucje finansowe. Takimi instytucjami pośrednictwa finansowego są m.in.: przedsiębiorstwa leasingu finansowego, przedsiębiorstwa faktoringowe, domy maklerskie, fundusze inwestycyjne (w tym Narodowe Fundusze Inwestycyjne) oraz firmy utworzone w celu sekurytyzacji aktywów. Do niemonetarnych instytucji finansowych zalicza się także instytucje doradców finansowych.

Dynamiczny rozwój doradztwa finansowego w ostatnich latach przyczynia się do tego, że instytucje takie pełnią coraz ważniejszą rolę na rynku usług finansowych. W związku z powyższym celem niniejszej pracy była analiza roli doradztwa finansowego na rynku usług finansowych.

Praca została napisana w oparciu o dostępną literaturę fachową, raporty i artykuły zamieszczone w prasie i w internecie oraz w oparciu o aktualne akty normatywne i prawne. Ponadto w pracy wykorzystano materiały różnych firm doradztwa finansowego.

[1] Słowo *spiritus movens* pochodzi z łaciny i oznacza siłę sprawczą, główną sprężynę, duszę, motor jakiejś sprawy.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!